

בש"פ 7425/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7425/17

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט א' שהם
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
פלוני

בקשה (שנייה) להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד רחלי זוארץ לוי

בשם המשיב: עו"ד עיסא מוחמדיה

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 7.10.2017, או עד למתן פסק דין, בתפ"ח 2157-10-16, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המשיב הוגש, ביום 10.10.2016, כתב אישום, המייחס לו עבירות של אינוס, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשים מגונים, לפי סעיף 348(א) בצירוף סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין; והתחזות כשוטר, לפי סעיף 91(6) לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971.
עמוד 1

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.10.2016, הציג המבקש את עצמו כשוטר, בפני קבוצה של חמישה תיירים מסין, שטיילו בעיר ירושלים, וביניהם ז', ילידת 19.02.1991. המשיב טען בפניהם, כי הם חונים במקום בו החניה אסורה, והוביל את ז' אל פינה בצידו האחורי של הקיר. המשיב שאל את ז' אם היא מחזיקה על גופה סמים מסוכנים, ולאחר שזו השיבה בשלילה לשאלתו, הורה לה המשיב להסתובב עם פניה לעבר הקיר ולפשק את רגליה, בטענה כי עליו לערוך בה חיפוש גופני, בשל בעיה בטחונית. בהמשך לכך, החל המשיב למשש באמצעות ידיו את גופה של ז', לרבות כתפיה, זרועותיה, צידי גופה ורגליה. לאחר מכן, אחז המשיב בחלק העליון של חולצתה של ז', וכן בחזייתה, והרחיקם מגופה, תוך שהוא מביט על החזה שלה. בהמשך, ולאחר שהורה המשיב ל-ז' להוריד את מכנסיה, החדיר המשיב את שתי אצבעותיו לתוך איבר מינה של ז', תוך שהוא מניע את אצבעותיו בתוך איבר המין, מספר פעמים. כעבור זמן מה, חדל המשיב ממעשיו, ומיהר לעזוב את המקום.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים במשפטו. בבקשה נטען, כי ברשות המבקשת ראיות, לכאורה, להוכחת אשמתו של המשיב. עוד טענה המבקשת, כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן בטחונו של אדם כמו גם את בטחון הציבור, על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. בהמשך לכך, טענה המבקשת, כי "התחכום והכיעור שבמעשיו של המשיב, תוך ניצול תמימותה וחוסר התמצאותה של המתלוננת [ז'], אשר הגיעה עם חבריה לטייל בישראל, בכל הקשור לאכיפת החוק בישראל, מצביעים על רמה גבוהה ביותר של מסוכנות הנשקפת מפניו". לאור האמור, הוסיפה המבקשת וטענה, כי אין חלופה ראויה למעצרו של המשיב, וכי על בית המשפט להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. הדיון בבקשה נדחה מספר פעמים, ובדיון שנערך ביום 27.10.2017, הורה בית המשפט המחוזי בירושלים על עריכת תסקיר מבחן בעניינו של המשיב. ביום 10.11.2016, הגיש שירות המבחן, תסקיר מעצר על אודות המשיב. בתסקירו, ציין שירות המבחן, כי המשיב לא הורשע, אמנם, בעבר, אך הוגש נגדו כתב אישום בגין ביצוע עבירות של אלימות במשפחה, וכי קיים בעניינו תיק משנת 2011, בנושא עבירות מין, בו טרם הוגש כתב אישום. בהמשך לכך, פירט שירות המבחן את ממצאי הבדיקה הפסיכולוגית שנערכה למשיב, המלמדים על כי קיים פער בין "תפיסתו של המשיב את עצמו, כמי שנמנע מלהיכנס למוקדי סיכון, לבין נסיבות מעצרו של המשיב, סביב האינטראקציה שלו עם אנשים מסוימים, התערבותו [של המשיב] באירוע שאינו בסמכותו, ומכלול מהלכיו בהקשר זה". לאור האמור, ובהתייחס להתנהלותו של המשיב, המתבטאת, לכאורה, בתחכום ובמרמה, ציין שירות המבחן כי "קיים סיכון מוגבר מצידו של המשיב להישנות התנהגות פוגעת". עם זאת, נאמר בתסקיר, כי באם יחליט בית המשפט לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת על ידי המשיב, ימליץ שירות המבחן כי שחרור זה יותנה בכך שהמשיב ימצא במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. בסיכומו של תסקיר המעצר, המליץ שירות המבחן, כי "אחמד [המשיב] ישוחרר למעצר בית מלא בבית הוריו בשכונת העיר העתיקה, רח' הגיא 98, בירושלים בערבות בני משפחתו שצוינו לעיל (לבד מאשתו), בפיקוח רציף על יד לפחות אחד מהם. השחרור יותנה, להמלצתנו, בתוספת אמצעי של האיזוק האלקטרוני".

6. ביום 16.11.2016, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו, עמד בית המשפט המחוזי על המלצת שירות המבחן לפיה ישוחרר המשיב לחלופת המעצר המוצעת, באיזוק אלקטרוני. בית המשפט המחוזי קבע, כי אין בהמלצה זו משום מתן מענה מספק לרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, אף תחת ההנחה כי כל חלופת מעצר לא תאיין באופן מוחלט את המסוכנות, אלא תביא להפחתתה בלבד. על ההחלטה הנ"ל, הגיש המשיב ערר לבית משפט זה, אך בעקבות הערות בית המשפט, חזר בו המשיב מן הערר והוא נמחק (בש"פ 9015/16 נגיב נ' מדינת ישראל (30.11.2016)).

7. ביום 25.06.2017, הגישה המבקשת בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 10.07.2017. ביום 29.06.2017, נעתר השופט ע' פוגלמן לבקשה, והאריך את מעצרו של המשיב, כמבוקש (בש"פ 5141/17 מדינת ישראל נ' פלוני (29.06.2017)).

הבקשה להארכת המעצר ב-90 ימים נוספים

8. ביום 25.09.2017, הגישה המבקשת בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 7.10.2017. נטען בבקשה, כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מהמעשים המיוחסים לו ומנסיבות ביצועם, ומסוכנות זו מתחזקת נוכח הרשעתו הקודמת בעבירות של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי אשתו הרה (ת"פ 20157-01-11). בנוסף, עמדה המבקשת על האמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו קיים סיכון מוגבר להישנות התנהגות פוגעת מצידו של המשיב. אשר לקצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, מסרה המבקשת, כי תחילת משפטו של המשיב התעכבה, בשל מספר רב של בקשות דחייה שהוגשו מטעם ההגנה, וכן בשל החלפת ייצוג של המשיב, ועקב התנהלות משא ומתן בין הצדדים, בכדי לסיים ההליך בהסדר. לדברי המבקשת, עד למועד הגשת בקשה זו, נגבו עדויות מוקדמות מן המתלוננת וארבעת חבריה, אשר חזרו לביתם שבסין, והתקיימו שני דיוני הוכחות, במהלכם העידו שישה עדי תביעה. בנוסף, מסרה המבקשת כי המועד לסיום שלב הראיות בתיק, נקבע ליום 5.11.2017.

הדיון בבקשה

9. בדיון בבקשה שהתקיים לפניי, ביום 3.10.2017, חזרה המבקשת על טיעוניה לעניין מסוכנותו של המשיב, וחזרה והפנתה לתסקיר שירות המבחן המעיד על חשש מפני הישנות התנהגות פוגענית מצידו של המשיב. לאור האמור, סברה המבקשת כי יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב, כמבוקש.

10. מנגד, טען בא כוח המשיב, כי נוכח חלוף הזמן מאז נעצר המשיב, ובשים לב לקצב התקדמות ההליך העיקרי, אשר לא אמור להסתיים בישיבה שנקבעה ליום 05.11.2017, השתנתה נקודת האיזון, באופן המצדיק את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, או לחילופין למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. לגישת בא כוח המשיב, יש להורות, בשלב זה, את שירות המבחן לבחון חלופות מעצר בעניינו של המשיב, ושלא לאשר את בקשת המבקשת.

דיון והכרעה

11. לאחר עיון בבקשה להארכת מעצרו של המשיב, והאזנה לטיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, באתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להתקבל.

12. הלכה מושרשת היא, כי לצורך ההכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש לערוך איזון בין חזקת החפות העומדת לנאשם שטרם הורשע, והפגיעה בזכותו החוקתית לחירות, לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור וביטחונו (בש"פ 7594/17 מדינת ישראל נ' קליינמן (2.10.2017)); בש"פ 7452/17 מדינת ישראל נ'

פלוני (1.10.2017); בש"פ 2235/17 מדינת ישראל נ' סלימאן (7.05.2017); בש"פ 3675/17 מדינת ישראל נ' פלוני (23.05.2017).

במסגרת עריכת איזון זה יש ליתן את הדעת למספר שיקולים, וביניהם: מידת המסוכנות הנשקפת לציבור מן הנאשם; עברו הפלילי של הנאשם; חומרת העבירה המיוחסת לו ונסיבותיה; והחשש מפני אפשרות לשיבוש הליכי המשפט מצד הנאשם, או להימלטותו מן הדין. בנוסף, יש להידרש למשך המעצר, ולקצב ההתקדמות של ההליך העיקרי נגד הנאשם. ככל שקצב ההתנהלות של ההליך אינו מספק, הדבר מעניק משקל נוסף לשיקול שעניינו הפגיעה בחירותו של הנאשם, דבר העשוי לתמוך בהחלטה להורות על שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר. עם זאת, יש ליתן את הדעת לנסיבות ולגורמים אשר השפיעו על אופן ניהול ההליך, במקרה הקונקרטי (בש"פ 7555/17 מדינת ישראל נ' אבו עמאר (2.10.2017); בש"פ 6109/17 מדינת ישראל נ' פלוני (17.08.2017); בש"פ 4251/17 מדינת ישראל נ' זאודי (18.06.2017); בש"פ 4166/16 מדינת ישראל נ' אבו רזק (25.7.2016)).

13. בנידון דידן, העבירות המיוחסות למשיב, מלמדות על רמת מסוכנות בלתי מבוטלת, והן מקימות עילת מסוכנות סטטוטורית, על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. נסיבות ביצוע העבירות, חמורות אף הן, ולא ניתן להקל בהן ראש. המדובר באינוס ובביצוע במעשים מגונים, תוך ניצול תמימותה של תיירת צעירה מסין, שהאמינה כי המשיב הינו שוטר, הפועל מכוח החוק. העבירות כווננו נגד אזרחית זרה, ומטבע הדברים נלווית להן גם פגיעה קשה בתדמיתה של מדינת ישראל. נוסף על כך, תסקיר המעצר שנערך בעניינו של המשיב, אף הוא אינו מציג תמונה חיובית. שירות המבחן, אשר בחן את נסיבות חייו ואת עמדותיו של המשיב ביחס למעשים שביצע, הגיע למסקנה כי נשקפת הימנו מסוכנות גבוהה להישנות מעשים דומים.

מנגד, יש לשקול במסגרת בקשה זו את התמשכות ההליכים במשפטו של המשיב, ולתת את הדעת לעובדה כי במקרה דנן, חלפו אחד עשר חודשים מאז מעצרו של המשיב. אשר לקצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, נראה כי המשפט הגיע לשלביו האחרונים, וכפי שנמסר, פרשת הראיות בתיק, כמו גם שלב הסיכומים, צפויים להסתיים בחודש נובמבר 2017. אפשר גם שהכרעתו של בית משפט קמא תינתן בתוך תקופת הארכה המבוקשת.

14. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים לכאן ולכאן, שוכנעתי כי נקודת האיזון טרם השתנתה במידה המצדיקה את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. זאת, בשים לב לרמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אשר עומדת על רף גבוה, כפי שניתן ללמוד מן המעשים הקשים המיוחסים לו, וסבורני כי היא אינה ניתנת לאיזון, בשלב זה, בחלופה כלשהי. בנוסף, נראה כי ההליך המשפטי בעניינו של המשיב הגיע אל הישורת האחרונה. משכך, אינני רואה מקום, לעת הזאת, להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, או לעריכת תסקיר משלים בעניינו של המשיב.

15. על יסוד האמור, הנני נענה לבקשת המדינה, ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, החל מיום 7.10.2017, או עד למתן פסק דין, בתפ"ח 2157-10-16, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשע"ח (3.10.2017).

שׁוֹפֵט

עמוד 4
